

SĂ NU UITĂM OLIMPICII NOȘTRI DE AUR (VI)

VIORICA VISCOPOLEANU
- RECORD MONDIAL CU GENUNCHIUL BANDAJAT -

În 1968, la Jocurile de la Ciudad de Mexico, România a câștigat cele mai multe medalii ale ei de până atunci: 15. Patru dintre acestea au fost de aur (Viorica Viscopoleanu la săritura în lungime, Lia Manoliu la aruncarea discului, Serghei Covaliov și Ivan Patzaichin la canoe 2 - 1.000 m și Ionel Drâmbă la floretă individual), șase de argint (Ileana Silai în proba de atletism 800 de metri, Mihaela Peneș la aruncarea suliței, Ion Monea la box - 81 kg, echipajul de kaiac-canoe format din Anton Calenic, Haralambie Ivanov, Dimitrie Ivanov și Mihai Țurcaș în proba de 1.000 metri, Ion Baciu la lupte greco-romane - 57 kg și Marcel Roșca la pistol viteză - 25 m) și cinci de bronz (Calistrat Cuțov la box - 60 kg, Viorica Dumitru la kaiac-canoe 500 m, Simion Popescu la lupte greco-romane - 63 kg, Nicolae Martinescu la lupte greco-romane - 97 kg și echipa de floretă formată din Ileana Drtâmbă, Ecaterina Iencic, Olga Orban, Ana Pascu și Maria Vicol).

Dacă România era inițial o prezență palidă la Jocurile Olimpice de vară, țara noastră a început, din anii '50, să conteze tot mai mult la o astfel de competiție. Numărul medaliilor a crescut de la o ediție la alta, iar în 1968, la Ciudad de Mexico, delegația română a obținut nu mai puțin de 15, clasându-se pe locul 11 în ierarhia finală a țărilor participante. Printre sportivii remarcabili atunci s-a numărat și Viorica Viscopoleanu, care nu numai că a cucerit medalia de aur la săritura în lungime, dar a stabilit și un record mondial: 6,82 metri.

ORFANĂ DE LA 5 ANI

Viorica Viscopoleanu s-a născut pe 8 august 1939 în localitatea Bănila pe Siret (cunoscută și ca Bănila Moldovenească), aflată în prezent în Ucraina. A avut o copilărie grea, rămânând orfană de mamă la vârsta de cinci ani. Tatăl era plecat pe front și, deși s-a întors, nu și-a mai revăzut niciodată fiica, cei doi fiind despărțiți de granițele stabilite după cel de-Al Doilea Război Mondial. După pierderea mamei, Viorica Viscopoleanu s-a mutat cu bunicii la București și abia după 60 de ani a reușit să-și revadă sora, care a rămas împreună cu bunicii paterni în ținutul care aparține astăzi Ucrainei!

Viorica a început să practice sportul în școală. Deși era foarte slăbuță, a decis să se înscrie la un concurs de cros. „Profesoara care făcea înscrierile mi-a spus: «Cum pot eu să te înscriu în concurs, când pe tine te dă vântul jos?». «Dar dacă voi câștiga?», am răspuns eu. Și am câștigat”, a povestit, peste ani, campioana de la Ciudad de Mexico.

A fost legitimată mai întâi la secția de atletism a clubului Flamura Roșie. A trecut apoi la CFR Cluj, la Rapid și a ajuns în cele din urmă la Steaua. O perioadă, în paralel cu atletismul, a mai practicat atât volei, cât și gimnastică.

A VRUT SĂ RENUNȚE

În 1964, Viorica Viscopoleanu a participat pentru prima dată la Jocurile Olimpice, făcând parte din delegația României prezentă la competiția găzduită de Tokyo. S-a clasat doar pe locul 5, după o eroare a arbitrilor. „Am avut o săritură foarte bună, dar fiind zgură, cum era în 1964, aceasta a căzut peste plastilina de pe prag și arbitrii au considerat că săritura a fost depășită. Am fost atunci tentată să renunț la carieră, am spus: «Gata, nu mai vreau să fac sport»”, mărturisea Viorica Viscopoleanu.

A depășit însă momentul și, peste patru ani, a ajuns la o nouă Olimpiadă, cea desfășurată la Ciudad de Mexico. Dar cu o săptămână înainte de intrarea în concurs, a avut ghinionul să se accidenteze la genunchiul stâng! A strâns din dinți, a mers zilnic la cabinetul medical pentru tratament, iar în calificări a reușit să sară 6,47 de metri și să obțină accesul în finală. În concursul decisiv, Viorica a apărut pe teren cu genunchiul stâng bandajat.

Antrenorul Ioan Soter a sfătuit-o să facă o singură săritură bună, pentru că genunchiul n-ar mai fi rezistat și la alte încercări. Sportiva s-a concentrat și a reușit să sară 6,82 metri, doborând vechiul record mondial, 6,76 metri, deținut de britanica Mary Rand! Așa că, la 29 de ani, Viorica Viscopoleanu devenea campioană olimpică la săritura în lungime și stabilea un nou record mondial.

FORȚATĂ SĂ SE RETRAGĂ

Viorica Viscopoleanu a participat și la Jocurile Olimpice din 1972, de la Munchen. Dar acolo n-a reușit să obțină decât un loc 7, săritura ei maximă fiind de 6,48 metri. Interesant este însă că sportiva vest-germană Heide Rosendahl a câștigat titlul olimpic cu o săritură de 6,78 metri, inferioară celei a româncei din 1968.

Deși ajunsese la 37 de ani, Viorica ar fi vrut să participe și la Olimpiada din 1976, găzduită de Montreal. N-a fost însă lăsată de șefii Federației de Atletism, care i-au spus: „La 6,70, cât poți tu să sari, nu vei urca pe podium”. Refuzul a decis-o să pună punct carierei sportive. A rămas însă multă vreme în cadrul clubului Steaua, unde a activat ca antrenore. Pe lângă medalia de aur cucerită la Olimpiada din Mexic, Viorica Viscopoleanu se mai poate mândri cu un „argint” la Campionatul European în aer liber din 1969, cu un titlu european în sală (1970) și cu trei „bronzuri” la această categorie (1967, 1968 și 1971).

MUGUR BĂILEȘTEANU